

Upustíme-li od pátrání po absolutní pravdě a přikloníme-li se k volnějším přístupům, který pracuje s fakty, upustíme tím rovněž od vědeckého pojednání, v němž bychom předstírali vševědoucnost a schopnost vyplnit prostor, z něhož jsme vytlačili náboženství. Musíme tedy připustit, a citovat tak Delacroix, že „přesnost není pravda“. V této fázi je vhodné po vzoru přírodovědy upozornit na fakt, že tato realistická ústupová pozice není ani stálá, ani příjemná. Zaprvé s sebou nese nebezpečí, že pečlivě analyzovaný detail zablouká skutečnost v její celkové podobě, v její „pravdě“, a zadruhé s ní riskujeme zapomnění, že vědecká otázka je postupně zpřesňování získané pomocí chyb.

Vlastně potřebujeme znovu ušít roztržené roucho života, o němž mluví Blanchot v Nekonečném dialogu, jež naše přesně zaměřené, exaktní nástroje roztrhly a zkrátily tak, aby ztratilo svou celistvost, svůj nutně holistický úhel pohledu přenechaný v lepším případě kněžím, v horším případě šarlatánům. Degradací živé bytosti na orgán či molekulu jsme dokončili děsivý proces, ale živá bytost, tím spíše člověk, není stroj, který zkoumala a se kterým pracovala klinická praxe 19. století, popírajíc individuum a jeho vztahy a nechápajíc Clauda Bernarda. Starat se o pacienta dnes znamená samozřejmě aplikovat a objevovat ty nejlepší postupy s bezbřehou troufalostí, ale ještě zbývá vnímat to, oč pacient opravdu žádá, co často očekává: aby mohl žít déle a lépe, svou pravdu za hranicemi všech postupů.

Nahodilá, nutná a plodná chyba je spíše družkou, než nepřítelem přesnosti.

Une approche parcellaire – volnější přístup, člen jsem nepřekládala, protože si myslím, že by v dané větě žádný český ekvivalent nebyl vhodný

Un discours scientifique – vědecké pojednání, ani zde jsem člen nepřekládala, jedná se o podobný případ

D'une part – zaprvé, zvolila jsem ke dvojici d'une part – d'autre part ekvivalenty zaprvé – zadruhé, kde se projevuje význam neurčitého členu „jeden“. Bylo by možné také přeložit jako na jedné straně a na druhé straně, kde by se přímo une nahradilo slovem jedna.

PD 1, 2, 3, 6, 7 jsou posuny významu, ale jinde to zase vynahrazujete výborným pochopením i formulováním myšlenky, např. PD 11..

Zpřesnit lze např. pomocí metody binární opozice – srov. PD3 nebo podle kontextu PD 10 – už je řeč o „století vědy“, náboženství byla „vyhnána“..

Celkově B